

[Hans Bjerregaard.]

at have en skole det pågældende sted. Sådan går det med det ene og med det andet, og til sidst er landsbysamfundet døende, men på det tidspunkt kan man jo altid sige, at det kun drejer sig om nogle gamle mennesker i en afkrog af landet, og at man ikke kan planlægge af hensyn til dem alene.

Lovens kapitel 4 kan vist uden overdri- velse kaldes for et mørkt kapitel. Det ser ud som om man for første gang under de senere års mange indgreb i ejendomsretten har erkendt, at der i grundlovens § 73 findes nogle bestemmelser, som man bør tage hen- syn til. Man har derfor erkendt, at by- og landzonenloven var et så stort indgreb i ejen- domsretten, at man lige så godt først som sidst kunne udbetale erstatning til dem, der blev berørt af loven, og man fastsatte en tidsfrist for sådanne erstatningskravs frem- sættelse. Ved fristens udløb, dvs. udgangen af juni 1970, var der indkommet i alt 26.000 krav. En del af disse krav er nu bortfaldet, men tilbage er 16.000 krav, og jeg kan sige, at erstatningskravene fra ca. 11.000 af disse sager i alt udgør ca. 5,4 mia kr. Jeg kan ikke i finansloven finde et beløb afsat til at be- tale disse erstatninger. Jeg ved ikke, om det skyldes, at finanslovforslaget er udarbejdet af den gamle regering, eller om det måske er regeringens mening, at disse sager i alle til- fælde skal afgøres med et afslag, eller om man måske vil søge en ekstrabevilling på nogle få milliarder kroner. Uanset hvilken løsning regeringen vælger, har jeg en følelse af, at de implicerede parter er holdt for nar, og jeg synes ikke, en sådan fremgangsmåde er folketingset værdig.

Lad mig til miljøministeren sige, at det da er rigtigt, at der er rigelige muligheder for planlægning i zonenloven. Man behøver ikke have en speciel lov, der opererer med for- skellige zonegrænser. Man har en zonenov, der foreskriver, hvordan og hvorledes man foretager planlægning af bymæssig bebyg- gelse, og spredt villa- og sommerhusbebyg- gelse kan sagtens styres igennem miljølov- givningen.

Om den besparelse man måske kan få på 10 mill. kr., miljøministeren fremhæver, kan jeg sige, at den bliver dog væsentlig større, hvis erstatningskravene vil falde bort i for- bindelse med, at by- og landzonenloven op- hæves.

Hr. Orla Møller var bange for, at man skulle få kaos i planlægningen. Så vidt jeg ved, kan man ikke få noget, man har i for- vejen. Hr. Orla Møller talte også om, at der er mulighed for spekulation. Det kan jeg komme tilbage til i forbindelse med mit svar til hr. Svend Haugaard, som jo er indstillet på, at alle lovforslag skal tages tilbage.

Hr. Svend Haugaard påstod, at det i det lov- forslag, der er fremsat her, så tydeligt var ad- vokat- og ejendomsægterspekulationer, der lå til grund. Jeg kan dertil sige, at jeg tviv- ler på, at advokater og ejendomsægtere og andet godtfolk har større muligheder for at spekulere og nogen sinde vil få større mu- ligheder for at spekulere, end de mulighe- der vi har i øjeblikket, hvor vi for det før- ste har en by- og landzonenov, hvor det blot drejer sig om at købe et stykke jord, der er rigtigt placeret og byde så meget, at kommunen ikke vil overtage det, og så bare ligge med det. Der sker ingenting ved, at vi sætter et par millioner kroner på højkant, for jorden stiger hurtigere, end renterne bli- ver skrevet på.

Yderligere har vi jo noget, der nu hedder en begrænsning af prioriteringen. Her ligger også store muligheder for en ret høj fortje- neste, og vi er jo nu endelig blevet så heldi- ge, at den gamle regering har fået gennem- ført en begrænsning i antallet af de byggetil- ladelser, der bliver udstedt. Det vil med andre ord sige, at vi, der har været så frem- synede at sørge for at have en håndfuld byggetilladelser liggende, nu har en fortje- neste på mellem 25.000 og 50.000 kr. på hver byggetilladelse; det er netop prisen på en byggetilladelse i dag. Det er dér, mulighe- derne for spekulation ligger.

Hr. Iversen efterlyste konstruktive for- slag. Jeg kan sige, at det, vi arbejder på i øjeblikket, netop er at fremkomme med konstruktive forslag, men hr. Iversen er måske bange for ikke at være her til den tid, vi får dem gennemført.

Lad mig til allersidst sige, at det havde undret mig meget, hvis dette forslag havde fået en velvillig behandling. Man må jo tage i betragtning, hvem der har fremsat lovfor- slaget, men lad mig samtidig erindre om et gammelt ord, der siger, at man skal kende de ringe mennesker på, at de forsøger at holde deres efterfølgere nede.